

מסכת ברכות

פרק ז משנה ג

כיצד מזמנינו, בשלשה אומר נברך. בשלשה והוא, אומר ברכו. בעשרה, אומר נברך לאלהינו. בעשרה והוא, אומר ברכו. אחד עשרה ואחד עשרה רבוא. במאה אומר, נברך לי אללהינו. במאה והוא, אומר ברכו. באلف, אומר נברך לי אללהינו. באلف והוא, אומר ברכו. ברבוא, אומר, נברך לי אללהינו אלהי ישראל. באلف והוא, אומר ברכו. ברבוא, אומר, נברך לי אללהינו אלהי ישראל אלהות יושב הכרובים על המזון שאכלנו. ברבוא והוא, אומר ברכו. עצמנו שהוא מבירך, כד עונינו אחריו, ברוך יי אלהינו אלהי ישראל אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון שאכלנו. רבי יוסי הגלילי אומר, לפि רב הקהיל הוא מברכין, שאמר בקהלות ברכו אלהים, יי מקור ישראל (תהלים סח). אמר רבי עקיבא, מה מצינו בבית הכנסת, אחד מרבים ואחד מעתין אומר, ברכו אתה יי המברך:

